

EL PERSONATGE DE LA SETMANA

Si hi ha una notícia, un fet, veritablement destacable aquesta setmana, aquest és sens dubte, el fi de la guerra entre Nigèria i Biafra. La notícia va saltar ràpidament al primer pla de l'actualitat internacional. Ara, tothom és preocupat per la sort que poden correr els refugiats biafrenys. Una corrent de solidaritat ha unit a tots els països en un mateix esforç: enviar socors mèdics i d'aliments. Jo em pregunto: Per què aquest moviment de solidaritat no és va tenir mesos endarrera, quan varen arribar a nosaltres els horrors cruels d'aquesta guerra? Per què aleshores els governs no varen actuar amb la mateixa rapidesa d'ara? Per què? La Humanitat, els governs parlen molt de pau. Però a l'hora de cercar-la realment, deixen que la més cruel de les injustícies, destrueixi nacions, famílies, vides, il·lusions, amistats..., perquè llurs interessos valen molt més que totes aquestes vides, perdudes inútilment. S'ha acabat una guerra, però la Humanitat tenim un motiu més, per sentir-nos avergonyits.

Però en aquest espai, aquesta setmana, no és pas d'això que volíem parlar, ja que la premsa ha dedicat i dedica encara, moltes de les seves pàgines a aquest fet. Jo, voldria parlar-vos d'un altre fet que ha passat quasi bé desapercebut, per no dir del tot. Es tracta de que el dia 16 de gener, és va complir un any d'un fet ocorregut a Txecoslovàquia —que passava aleshores moments molt crítics com tots recordareu— i que ens va conmovre profundament: La mort del jove txecoslovac En Jan Palach. En aquells dies i degut a que com he dit abans, em va conmovre profundament el sacrifici d'aquest jove txecoslovac, vaig escriure un petit article que no va aparèixer publicat. Però ara, al tornar a viure un setze de gener he pensat, com un petit homenatge al poble txecoslovac i al seu somriure perdut, fer-vos arribar aquelles lletres escrites ja fa un any, amb la intenció de que no oblidem aquella ja llunyana "primavera de Praga":

"Els darrers esdeveniments de Txecoslovàquia i més concretament la mort del jove Jan Pelach, han produït un fort impacte en el poble txec i fora d'ell. Això, ha motivat que una vegada més, és fes ben palpable el fet de l'ocupació i que tornés a un primer pla en el medis polítics internacionals.

Sens dubte, que la mort de l'estudiant txec --seguida d'altres intents--, ens ha commogut profundament. I no precisament el fet de que s'hagués convertit en una antorxa humana, sinó més aviat, per tot el que aquesta mort, --diguem-ho d'una vegada aquest suïcida!--, ha significat,

convertint-se en una espurna d'emoció que ha fet vibrar tot el sentiment del poble txecoslovac i l'ha fet sentir més unit que mai en l'adversitat.

Certament que aquests actes --nosaltres diríem idealistes-- no serviran de res. Però almenys tothom s'haurà donat compte de que no és pot oblidar fàcilment, ni perdonar, l'haver ensorrat totes les il·lusions d'un poble.

Moltes veus s'han aixecat. Han deplorat profundament el suïcida, com a mitjà d'expressió d'uns sentiments. Una d'elles ha estat la del Cardenal Beran, arquebisbe de Praga (1), que resideix a Roma. Entre altres ha dit: Admiro el seu heroisme, encara que no puc apropar el seu gest desesperat; el suïcida no pot ésser mai humà; que ningú ho repeteixi; i tots en canvi el recordin, per a viure l'idea a la que ells han sacrificat, tan cruelment, la seva jove vida. La seva idea, en el fons, era òptima i misteriosa; era la del sacrifici d'un sol per a la salvació de tots; era l'amor a la Pàtria; era l'ansia de la seva llibertat; era el propòsit d'enrobar les seves forces morals; era la fidelitat a la història del poble noble i ferm; era la visió del seu progrés, de la seva pau". I el Cardenal Beran, encara afegeix: "Aquesta idea esplèndida, com una bandera, ha d'ésser l'herència que cada un de nosaltres ha de fer seva i que tots a un plegat silenciosa i confiadament, hem de reviuir". I acaba dient: "En el silenci i l'esperança estarà la vostra fortaleza".

Boniques i sentides paraules les que el Cardenal Beran ha dirigit al seu poble, al poble txecoslovac, en un moment trist i aclaparador. La mort del jove Jan Palach, no s'ha de convertir en un fet inútil i desesperançador.

I no s'hi ha convertit, perquè el poble txecoslovac, dintre la seva desesperança, unit més que mai, espera i confia en l'arribada de dies lluminosos i lliures pel seu país.

MONTSERRAT M.

(1) El Cardenal Beran, va morir a Roma, poc temps després dels fets de Txecoslovàquia.

(Proverbio japonés)
**Quien paga más
de lo necesario
no llega a millonario.**

Sería absurdo pagar 23 mil y pico de pesetas por un televisor de iguales características y calidad que el SANYO de 24 pulgadas, que sólo cuesta 18.794 Ptas. Estas 5.000 pesetas de más puede usted, si lo desea, invertir las en otros productos SANYO de gran calidad y precio japonés.

ADEMAS LLEVA EL NUEVO SISTEMA DE SINTONIZADOR ELECTRONICO VHF/UHF

SANYO
2 AÑOS DE GARANTIA

REYTEL

DISTRIBUIDOR
Y SERVICIO TECNICO

Avda. General Mola, 13 - Tel. 242631

FIGUERAS

calle San Telmo, 3 - Tel. 25 64 98

ROSAS